

سنگ‌های رسوبی (Sedimentary Rocks)

حدود ۹۵ درصد از پوسته زمین از سنگهای دگرگون شده و آذرین تشکیل شده است اما سنگهای رسوبی بیشترین درصد را در نزدیکی سطح زمین تشکیل می دهند حدود ۷۵ درصد از سطح قاره ها از رسوبها یا سنگهای رسوبی تشکیل شده است و آنها بیشتر سطح کف دریا را پوشش می دهند.

سنگهای رسوبی را میتوان به سه دسته تقسیم بندی کرد:

- ۱- سنگهای رسوبی تخریبی (detrital sedimentary brocks)
- ۲- سنگهای رسوبی شیمیایی (chemical sedimentary rocks)
- ۳- سنگهای رسوبی بیوشیمیایی (biochemical sedimentary rocks)

سنگهای رسوبی تخریبی از تکه سنگهای ناشی از هوازدگی و تخریب سنگهای قبلی بوجود می آیند. سنگهای رسوبی شیمیایی در اثر ته نشین شدن (precipitation) کانی های موجود در محلول ها تشکیل میشوند.

سنگهای رسوبی بیوشیمیایی از بقایای موجودات زنده بوجود می آیند.

روند تشکیل سنگ های رسوبی تخریبی عبارت است: از: هوازدگی، فرسایش، حمل، رسوب گذاری، مدفون شدن و دیاژنز (تغییر در خصوصیات رسوب ها پس از اینکه ته نشین شدند).

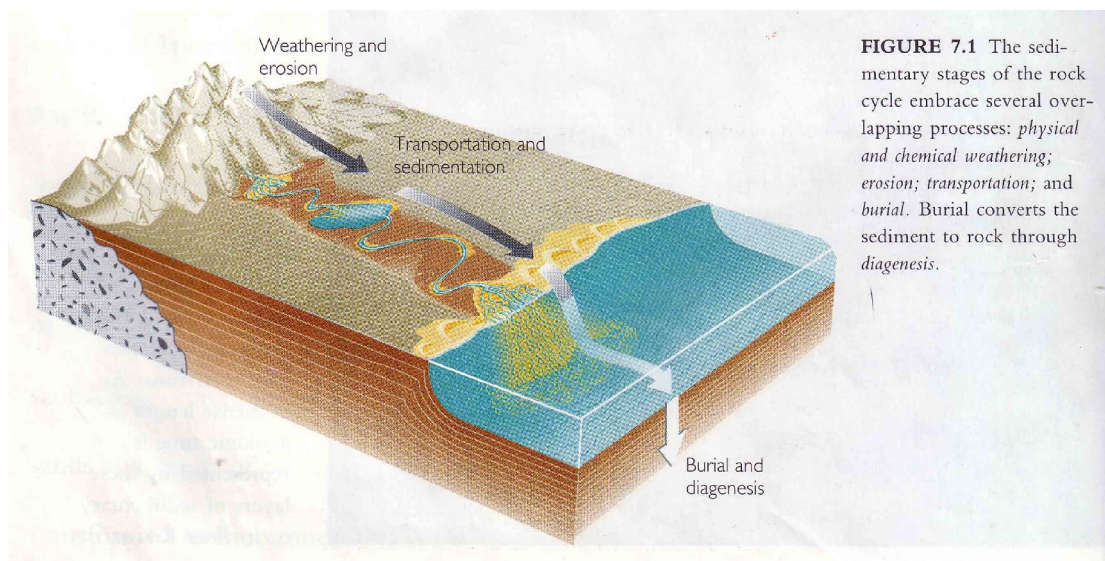

FIGURE 7.1 The sedimentary stages of the rock cycle embrace several overlapping processes: physical and chemical weathering; erosion; transportation; and burial. Burial converts the sediment to rock through diagenesis.

شکل ۱-۷ مراحل رسوب گذاری

از آن جایی که سنگ های رسوبی زمانی رسوب بودند، این سنگ ها نشانه هایی از شرایط زمان ته نشینی (کی و کجا ته نشین شده اند) دارند . مثلا در برخی جاها ممکن است بستر هایی از آهک بینیم که شامل فسیل های موجودات دریایی باشد. بنابراین حدس می زنیم که خیلی وقت پیش، این ناحیه که اکنون برفراز قاره است، قبلا کف اقیانوس بوده است .

تجزیه سنگ های دگرگونی، رسوبی و آذرین بوسیله تعدادی از فرایندهای شیمیایی و فیزیکی هوازگی، انجام می گیرد. نتیجه ی این عمل، بوجود آمدن تکه سنگ هایی خواهد بود که بوسیله ی اجزای مختلف چرخه ی هیدرولوژیک (Hydrologic cycle) از نقاط مرتفع به نقاط کم ارتفاع انتقال می یابد. عواملی که در فرسایش و انتقال رسوبات تاثیر می گذارند، شامل نیروی جاذبه، باد، آب جاری و یخ می باشند. مخزن نهایی رسوبات اقیانوس هاست. زمانی که رسوبات به اقیانوس ها می رسند، به قطعات کوچکی تبدیل شده اند.

رسوب گذاری و انتقال رسوب

رسوب حاصل از هوازگی از طریق هر عامل زمین شناختی که دارای انرژی کافی برای حرکت ذرات باشد، قابل انتقال میباشد. یخچالهای طبیعی، میتواند ذرات با هر اندازه ای را جابجا کنند در حالیکه باد، تنها ذرات کوچک و شنها را میتواند جابجا کند. موجها و جریانهای دریایی نیز میتوانند ذرات را جابجا کنند اما مؤثر ترین راه برای انتقال آنها به مکانهای دیگر، جریان آب میباشد.

در طول جابجایی، فرآیند سایش (abrasion)، اندازه ذرات حاصل از هوازگی را کاهش میدهد. گوشه های تیز ذرات سائیده میشوند، بطوریکه ذرات تیز گوشه به ذرات گرد گوشه تبدیل می شوند.

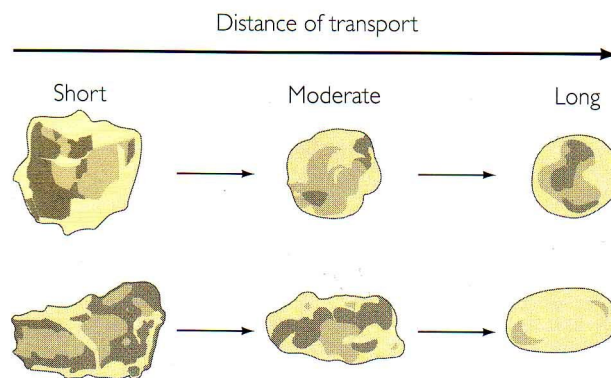

FIGURE 7.3 The effects of transportation on the size and angularity of detritus. Grains become rounded and slightly smaller as they are transported, though the general shape of the grain may not change significantly.

شکل ۷-۳ اثرات جابجایی بر روی اندازه و زوایای ذرات. دانه ها در اثر حمل گرد گوشه و کوچکتر می شوند، با این حال شکل کلی ذرات ممکن است تغییر عمده ای نکند.

خاصیت دیگری از رسوبات که در طی جابجایی، تغییر پیدا میکند، جورشدگی میباشد که به دانه بندی ذرات رسوبی بستگی دارد. اگر تقریباً کلیه ذرات به یک اندازه باشند، به این معناست که رسوب به خوبی جور و یکنواخت شده است اما اگر ذرات، اندازه هایشان متفاوت باشند به این معناست که رسوب به خوبی جور و یکنواخت نشده است. جورشدگی نتیجه فرآیندهایی است که ذرات را با توجه به اندازه های آنها منتقل و ته نشین می کنند. تلماسه ها از شنهایی تشکیل شده اند که به خوبی جور و یکنواخت شده اند. (در مورد جور شدگی یا sorting در ادامه همین فصل توضیحات کامل تر ارائه خواهد شد).

تبدیل رسوبات به سنگ

مواد رسوبی ممکن است متراکم شوند و یا به هم بچسبند و نهایتاً به سنگ رسوبی تبدیل شوند به این فرآیند که در آن رسوب به سنگ رسوبی تبدیل می شود. (lithification) گفته میشود.

(lithification) به طرق مختلفی می تواند صورت پذیرد. اصلی ترین روش، تراکم (compaction) است. رسوبات در اثر اضافه شدن مواد دیگر از بالا به تدریج متراکم تر می شوند. یخچال ها و نیروهای تکتونیکی می توانند تنش مضاعف به رسوبات وارد آورند. اگر فشار کافی باشد، رسوب تبدیل به سنگ می شود.

فشردهگی (تراکم) به تنهایی برای فرآیند تبدیل رسوب به سنگ رسوباتی که دارای مقدار زیادی خاک رس هستند کافی میباشد اما برای رسوبات شن و ماسه، سیمانی شدن (cementation) (پدیده چسبندگی بین اجزای رسوبی) لازم است. توجه داشته باشید که کربنات کلسیم در آب براحتی حل می شود. همچنین هوازدگی شیمیایی در فلدسپارها و دیگر مواد معدنی سیلیکاتی، سیلیس (SiO_2) را در محلول بوجود می آورد. این اجزای حل شده، ممکن است در فضاهای بین دانه ای رسوبات رسوخ کنند و مانند یک ماده چسبنده (cement) عمل کنند که رسوبات را به هم می چسباند. کربنات کلسیم و سیلیس مهم ترین عوامل پیوند دهنده در سنگهای رسوبی هستند. سنگهایی که بوسیله سیلیس سیمانی شده اند جزو سخت ترین و محکمترین سنگ ها هستند.

علاوه بر سیمانی شدن، کریستالی شدن (crystallization) می تواند به تشکیل سنگ کمک کند. کریستالی شدن معمولاً به رشد کریستال ها در فضاهای خالی درون سنگ گفته می شود.

تشخیص نقطه دقیق که در آن رسوب به سنگ تبدیل می شود، بسیار مشکل است زیرا تشکیل سنگ فرآیند بسیار کندی است و مرز بین سنگ و رسوب به تدریج شکل می گیرد. بر این اساس برخی سنگ های رسوبی که بافت سست دارند و هنوز به خوبی روی آن ها تشکیل سنگ صورت نگرفته است در

اهداف مهندسی ممکن است در رده خاک ها جای گیرند، زیرا رفتار مکانیکی آن ها به سیستم های توده ای ذرات نزدیک تر است تا به سنگ هایی که خوب سیمانی شده اند.

عوامل مهم در محیط های رسوب گذاری

- ! نوع عامل انتقال دهنده (باد، آب، یخ)
- ! ویژگیهای جریان سیال رسوب دهنده (سرعت، نوسان در سرعت)
- ! اندازه، شکل، عمق حجم آب و گردش آب (در آبگیرهایی نظیر دریاچه و دریا)
- ! پارامترهای شیمیایی زمین (درجه حرارت، فشار، میزان اکسیژن، PH)
- ! انواع و فراوانی موجودات زنده موجود
- ! نوع و ترکیب بندی رسوبات وارده به محیط

بافت

از اولین مشاهداتی که بر روی سنگ رسوبی انجام می شود تعیین بافت آن است، همانند سنگ های آذرین، بافت با توجه به ابعاد و نحوه قرارگیری ذرات و دانه هایی که سنگ را می سازند، تعیین می شود. دو نوع اصلی بافت شامل آواری (clastic)، و غیر آواری (nonclastic) است. سنگ های آواری توده ای از کانی ها و یا تکه سنگ ها است. زمانی که این تکه ها فرسایش یافته، جا به جا شده و سپس ته نشین می شوند، می توان مبدأ پیدایش سنگ را تخریبی (detrital) دانست.

اگر بافت یک سنگ غیر آواری باشد، به این معنا است که دانه ها یک شبکه بهم پیوسته مشابه سنگ های آذرین با بافت بلوری را تشکیل می دهند. سنگ های غیر آواری از رسوب گذاری شیمیایی محلول های مایع، شکل می گیرند. این نوع بافت را می توان در سنگ هایی که بوسیله فرآیندهای آلی و غیرآلی شکل گرفته اند، مشاهده نمود. رسوب گذاری مواد آلی درمورد موجودات زنده ای که از خود پوسته هایی متشکل از کربنات کلسیم یا سیلیس (مانند صدف) ترشح می کنند، معمول است؛ هرچند اگر یک سنگ تجمعی از چنین پوسته ها و یا قطعات از آن باشد، ممکن است بافتش آواری محسوب شود.

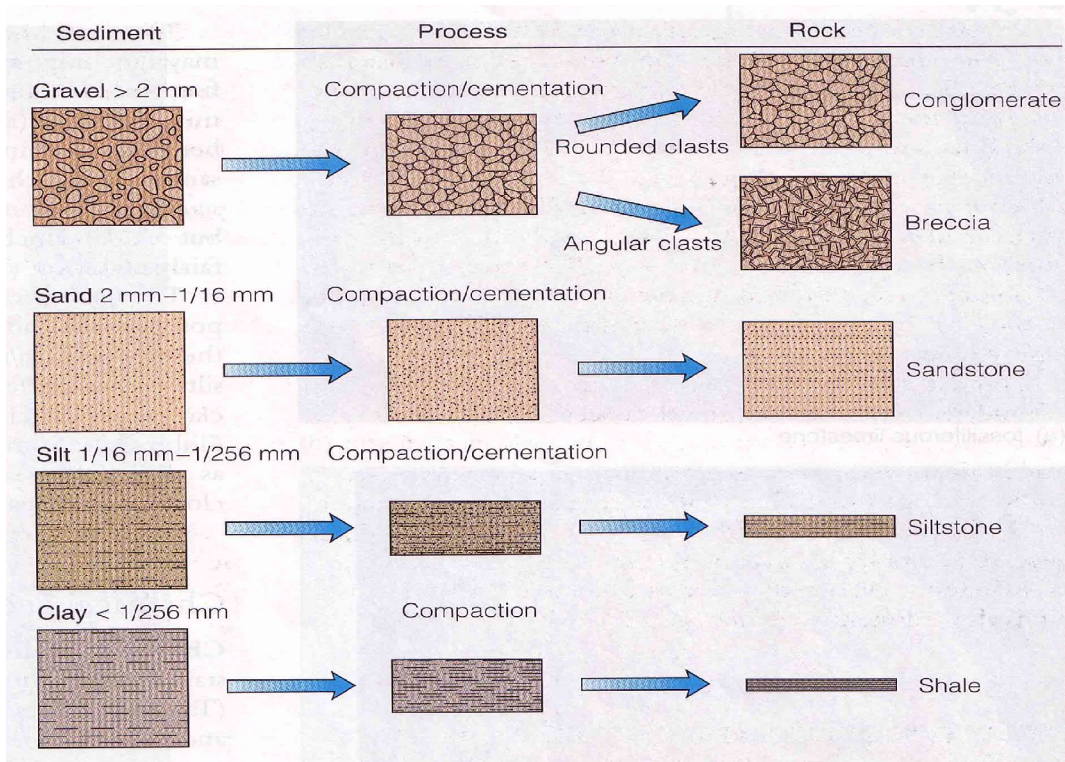
وقتی که بافت یک سنگ مشخص شد، لازم است که اندازه ی دانه های سنگ بررسی شود. زمین شناسان اغلب از مقیاس ونت ورث (Went Worth) برای طبقه بندی ابعاد دانه ها استفاده می کنند. اسامی ابعاد متعدد دانه ها بعداً برای نامگذاری سنگ های متناظر، بکار می رود. بعنوان مثال، در ماسه سنگ به طور عمده اندازه قطر دانه ها بین ۰/۰۶۲ تا ۲ میلی متر است. ماسه سنگ به خاطر مقاومتش در برابر فرسایش غالباً صخره ها و زمین های مرتفع را شکل می دهد.

جدول ۵-۷ طبقه بندی بر حسب اندازه ذرات سنگ های رسوبی و سنگ های رسوبی آواری

TABLE 7.5
Particle Size Classification of Clastic Sediments and Sedimentary Rocks

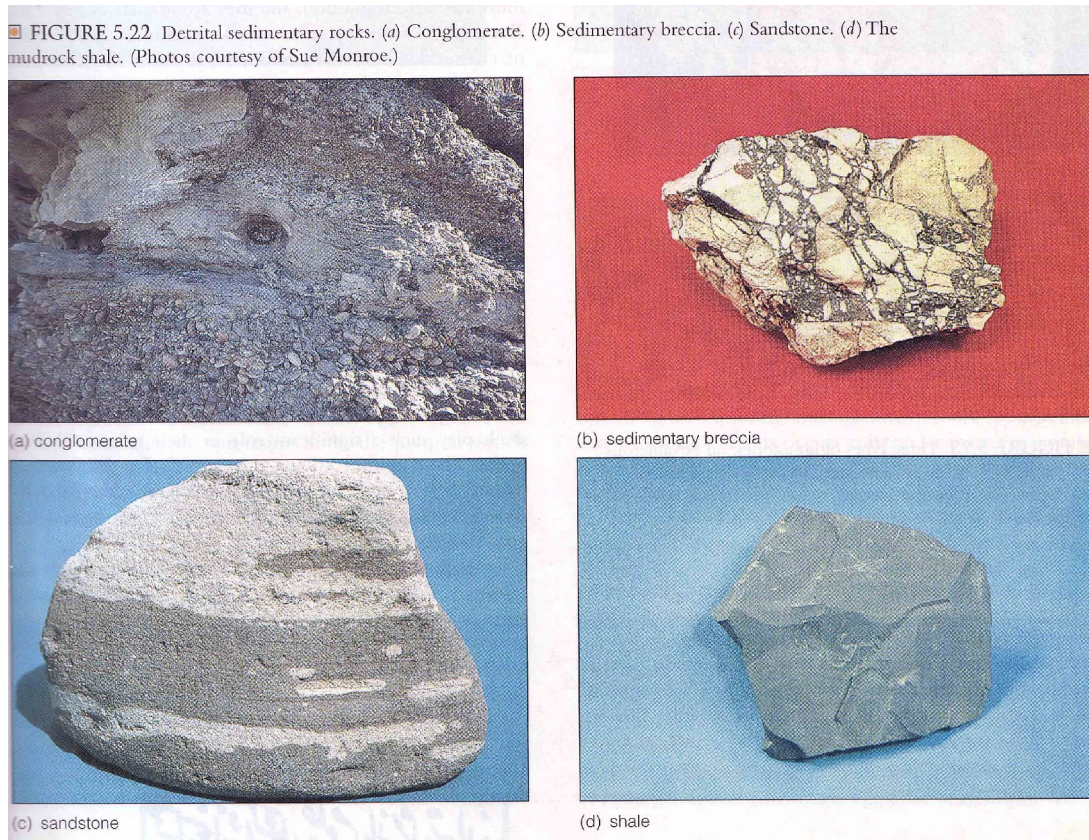
SEDIMENT	PARTICLE SIZE	ROCK
Gravel	Boulder	Conglomerate
	Cobble	
	Pebble	
Sand	2 mm	Sandstone
	0.062 mm	
Mud	Silt	Siltstone
	Clay	
		Mudstone (blocky fracture) Shale (breaks along bedding)

COARSE ↑
↓ FINE

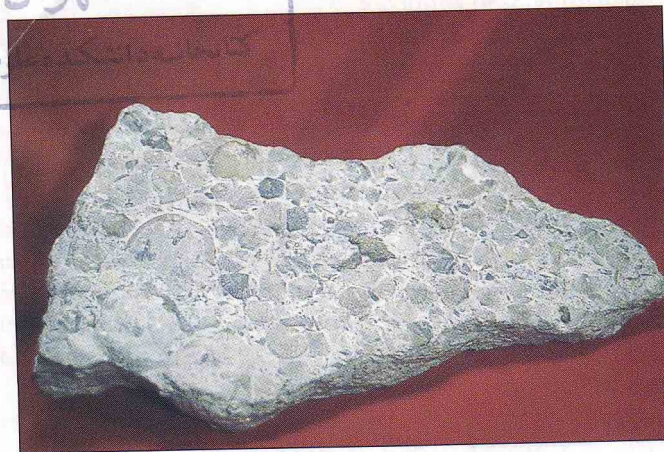

سنگ های تخریبی که ابعاد دانه هایشان اغلب بزرگتر از ماسه است، اگر دارای دانه های گرد باشند کنگلومرا (conglomerate) و اگر دارای دانه های زاویه دار باشند، برش (breccia) نامیده می شوند. اگر یک سنگ آواری دانه ریز باشد شیل (shale) یا گل سنگ (mudstone) نامیده می شود. اصطلاح شیل غالباً به سنگی منسوب می شود که تمایل دارد به لوحه هایی موازی با لایه بندی رسوبی تقسیم شود.

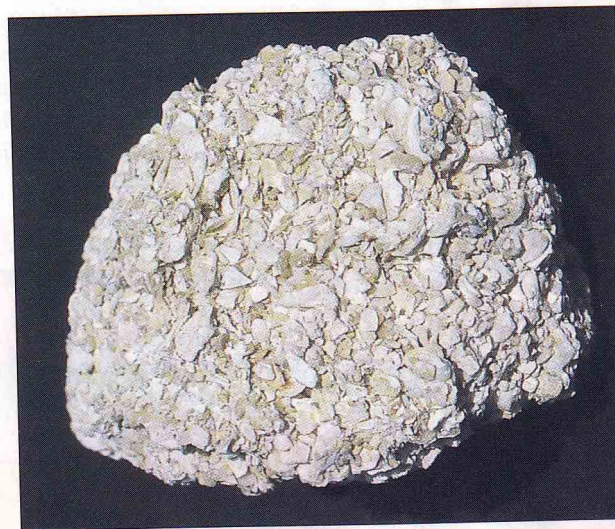
اندازه دانه های سنگ تخریبی، سرخ های مهمی در مورد محیط رسوب گذاری، به دست می دهد. در مورد مواد معلق در آب، توانایی انتقال اجزا بستگی به سرعت جریان سیال انتقال دهنده دارد. بنابراین وجود سنگ های کنگلومرا نشان دهنده نهر های پرسرعت است، مانند نهر های خروشان که از دامنه کوهها پایین می آیند و یا در حاشیه یک یخچال در حال ذوب تشکیل می شوند. در مقابل، لای (silt) و رس (clay) در محیطهای کم انرژی مانند کف دریا و دریاچه ها، انباشته می شوند.

شکل ۵-۲۲ سنگ های رسوبی تخریبی (a) کنگلومرا (b) برش رسوبی (c) ماسه سنگ (d) شیل

(a) fossiliferous limestone

(b) coquina

(c) oolites

FIGURE 5.23 Three types of limestones. (a) Fossiliferous limestone. (b) Coquina is composed of the broken shells of organisms. (Photos a and b courtesy of Sue Monroe.) (c) Present-day oolites from the Bahamas.

شکل ۵-۲۳ سه نوع سنگ آهکی (a) سنگ آهکی شامل (b) کوکینا که از پوسته موجودات زنده تشکیل می شود. (c) اوولیت های معاصر باهاما

در جدول زیر خلاصه ای از آن چه که در مورد سنگ های رسوبی تا کنون گفته ایم مشاهده می کنید.

جدول ۵-۳ طبقه بندی سنگ های رسوبی

TABLE 5.3 Classification of Sedimentary Rocks		
DETRITAL SEDIMENTARY ROCKS		
Sediment Name and Size	Description	Rock Name
Gravel (>2 mm)	Rounded gravel particles Angular gravel particles	Conglomerate Sedimentary breccia
Sand (1/16-2 mm)	Mostly quartz sand Quartz with >25% feldspar	Quartz sandstone Arkose
Mud (<1/16 mm)	Mostly silt Silt and clay Mostly clay	Siltstone Mudstone* Claystone* } ————— Mudrocks
CHEMICAL SEDIMENTARY ROCKS		
Texture	Composition	Rock Name
Crystalline	Calcite (CaCO ₃)	Limestone } ————— Carbonates
Crystalline	Dolomite [CaMg(CO ₃) ₂]	Dolostone }
Crystalline	Gypsum (CaSO ₄ ·2H ₂ O)	Rock gypsum } ————— Evaporites
Crystalline	Halite (NaCl)	Rock salt }
BIOCHEMICAL SEDIMENTARY ROCKS		
Texture	Composition	Rock Name
Clastic	Calcium carbonate (CaCO ₃) shells	Limestone (various types such as chalk and coquina)
Usually crystalline	Altered microscopic shells of silicone dioxide (SiO ₂)	Chert
—	*Mostly carbon from altered plant remains	Coal
*Mudrocks possessing the property of fissility, meaning they break along closely spaced planes, are commonly called <i>shale</i> .		

جورشدگی

دامنه تغییرات ابعاد ذرات در یک سنگ رسوبی جور شدگی نام دارد. سنگ هایی که در آنها دامنه تغییر ابعاد ذرات کوچک است یا به عبارت دیگر اندازه ذرات به هم نزدیک است را دارای جور شدگی خوب

(well sorted) توصیف می کنند. آن سنگ هایی را که از ذراتی با اندازه های متفاوت تشکیل شده اند و دامنه تغییر ابعاد ذرات در آن ها وسیع است به اصطلاح دارای جورشدگی بد (poorly sorted) می نامند. اهمیت جورشدگی در شناخت یک سنگ رسوبی از این جهت است که از آن به عنوان یک شاخص محیطی استفاده می شود. جورشدگی بد در یک سنگ رسوبی که از آب رسوب کرده، می تواند بیانگر وجود نوسانات شدید در سرعت جریان آب و رسوب گذاری سریع باشد.

از سوی دیگر سنگ های رسوبی که به وسیله باد فرسایش یافته اند معمولا دارای جور شدگی خوب هستند زیرا باد فقط می تواند ذرات ریز را حمل کند. بنابراین ذرات کوچک از ذرات بزرگ جدا می شوند و وقتی طوفان متوقف می شود، در یک محل انباشته می شوند. رسوباتی که به طور مستقیم توسط یک یخچال انتقال می یابند نیز معمولا از روی جورشدگی بدشان شناخته می شوند. اگرچه یخچال های طبیعی بسیار آرام حرکت می کنند، در حین گسترش بر روی یک ناحیه درازجا کردن تخته سنگ های عظیم و ذرات خاک رس به یک میزان توانایی دارند و تعداد بسیار کمی از ذرات هنگام حرکت یخچال از آن جدا می شوند.

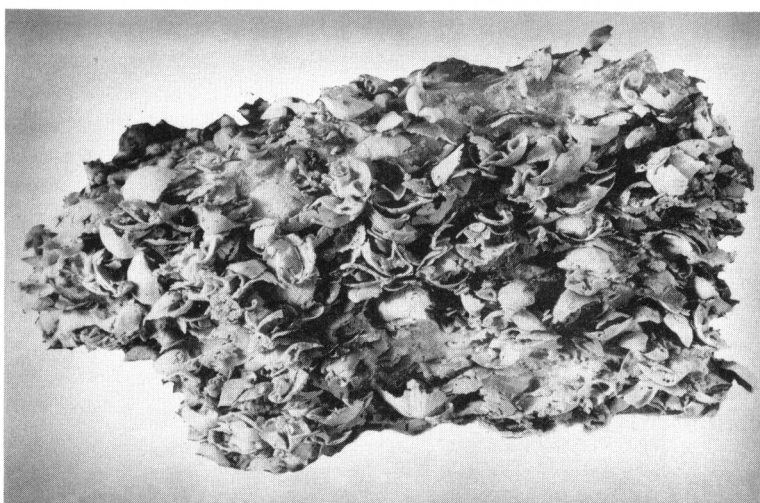
FIGURE 7.2 Well-sorted and poorly sorted sand grains. Rex Elliott.

شکل ۷-۲ دانه های ماسه با جورشدگی خوب و جورشدگی بد

سنگواره ها (Fossils)

فسیلها باقی مانده موجودات زنده (organisms) می باشند. بسیاری از لایه های رسوبی دارای فسیل می باشند و برخی از سنگ آهک ها کلا از فسیل تشکیل شده اند.

وجود بقایای موجودات زنده در سنگ های رسوبی یکی از موضوعات مهم مورد توجه ی علم زمین شناسی است. در اصل به واسطه مطالعه ی سنگواره ها بود که مقیاس زمانی زمین شناسی ابداع شد. موجودات زنده از بخش های نرم و سختی تشکیل شده اند. وقتی موجودی زنده می میرد بخش های نرم که شامل بافت سلولی و اندام های داخلی می شوند، به سرعت در حضور اکسیژن فاسد شده و متلاشی می شوند. قسمت های سخت به عنوان مثال استخوان ها و پوسته های صدفی تحت شرایط مناسب می توانند برای مدت طولانی در رسوبات ته نشین شده باقی بمانند. (تصویر ۴-۲۰). پوسته های صدفی معمولا از کربنات کلسیم (CaCO_3) یا سیلیس (SiO_2) تشکیل شده اند در حالیکه استخوان ها از مواد فسفات دار تشکیل شده اند.

شکل ۴-۲۰: کوکینا (Coquina) سنگی است که تقریبا به طور کامل از فسیل جانداران دریایی ساخته شده است.

در محیط های بی هوازی (anaerobic) بقایای اندام های نرم میتوانند حفظ شوند اگرچه ممکن است آنها نسبت به حالت اصلی خود دچار تغییرات عمده ای شوند. اینگونه محیط ها محل ذخایر نفت که از بقایای موجودات ذره بینی دریایی مشتق شده اند و زغال سنگ، که از گیاهانی که روی زمین می رویند به وجود آمده است، به شمار می آیند. سنگواره ها همچنین شامل موادی می شوند که لزوما در اصل ماده آلی نبوده اند. برای مثال چوب سنگ (petrified wood) از سیلیسی تشکیل شده است که توسط آب زیرزمینی که در میان مواد رسوبی چرخش یافته است، رسوب کرده است. در این فرایند ذرات ته نشین شده سیلیس با حفظ ساختار سلولی اصلی، به تدریج جانشین مواد آلی می شوند (شکل ۴-۲۱).

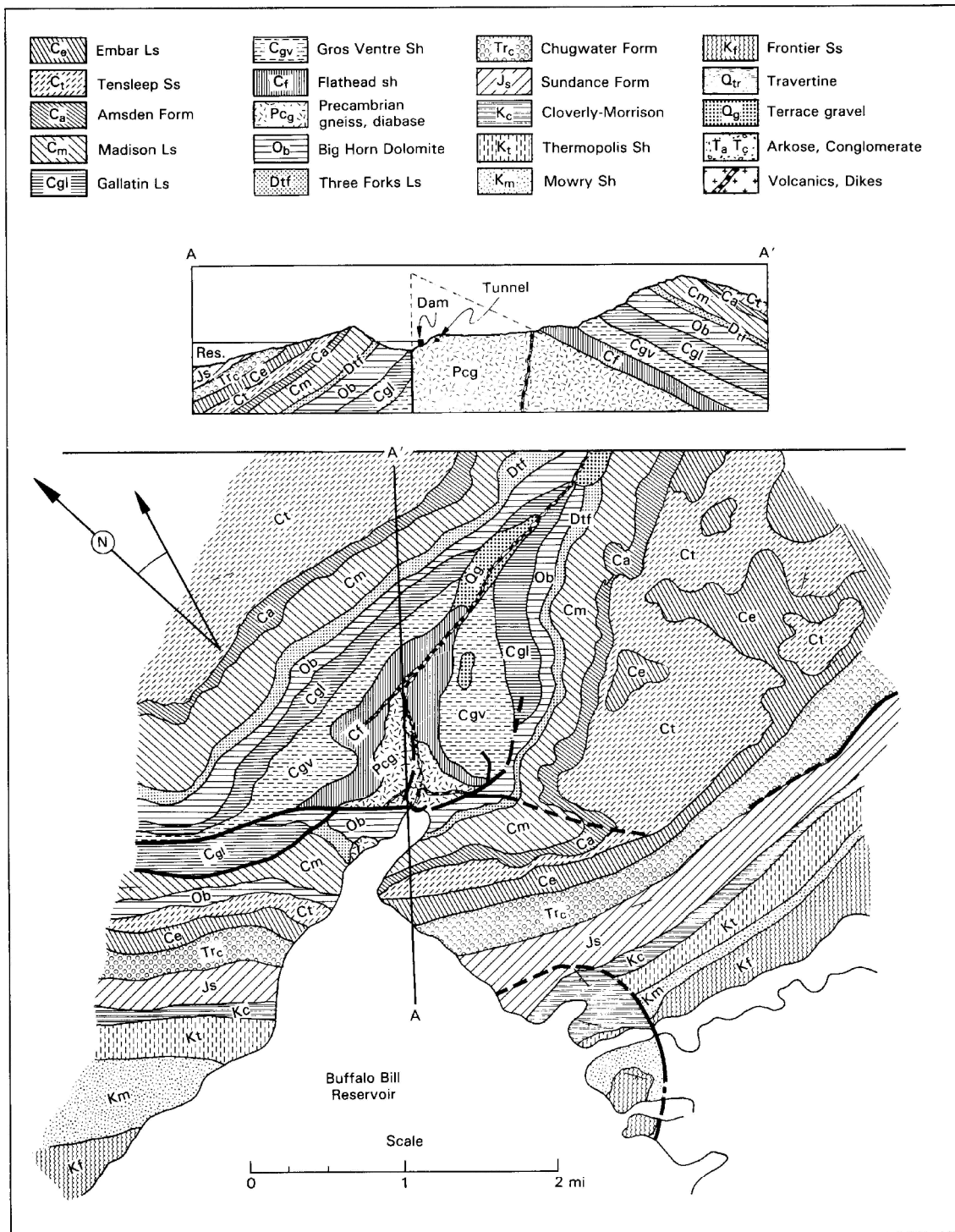

شکل ۴-۲۱: کنده ی درختی که بوسیله جانشینی مواد آلی با سیلیس محلول در آب زیر زمینی به سنگ تبدیل شده است و در محل اصلی رشدش محفوظ مانده است. این کنده ها در اثر فرسایش مواد اطراف، در سطح زمین نمایان گشته اند.

چینه شناسی (Stratigraphy)

همانطور که ویلیام اسمیت (William Smith) اثبات کرد، با مطالعه و بررسی دقیق مشخصات فیزیکی و نیز سنگواره های موجود در سنگ های رسوبی مختلف، می توان آنها را به همدیگر ارتباط داد. با انجام مشاهدات منظم، تشکیلات سنگ های رسوبی را می توان در نواحی وسیع ردیابی نمود و نحوه به وجود آمدن آنها را شناخت. شاخه ای از زمین شناسی که به نحوه توزیع و منشاء سنگ های رسوبی می پردازد چینه شناسی (stratigraphy) نامیده میشود. ریشه این لغت چینه (strata) است که به لایه های سنگ های رسوبی اشاره دارد. چینه شناسان تلاش می کنند که تغییرات سطح زمین در اثر عوامل محیطی و محیط های رسوب گذاری عهد قدیم را از طریق مطالعه ی سنگ های رسوبی و سنگواره هایی که از آن زمانه باقی مانده اند، بازسازی کنند.

نقشه های زمین شناسی و برش های عرضی که از طریق مطالعات چینه شناسی بدست آمده اند (شکل ۴-۲۲) در طراحی مسیر راه ها و سایر پروژه های مهندسی بسیار مفیدند زیرا پیش بینی نوع سنگهایی که در مسیر پروژه واقع شده باشند را میسر می سازند.

شکل ۴-۲۲: نقشه ی زمین شناسی و مقطعی از منطقه یک تونل در آمریکا

مهندسی در سنگ های رسوبی

سنگ رسوبی فراوان ترین نوع سنگ بر روی سطح قاره ها را تشکیل می دهد. به علت وسعت سنگ شناسی، درجه تشکیل سنگ و جهت گیری صفحات لایه بندی و دیگر ساختارها، دشوار است که شرایط مهندسی را در این سنگ ها عمومیت بخشیم.

شیروانی های (Slopes) عمودی و پایدار معمولاً در سنگ های آهکی و ماسه سنگ هایی که به خوبی سیمانی شده اند و دارای لایه بندی افقی هستند می توانند حفر شوند. در سنگ های ضعیف تر باید شیروانی های مسطح تری ایجاد شود. از عواملی که اهمیت ویژه ای در پایداری شیروانی های تشکیل شده از سنگ های رسوبی دارند، جهت و مقدار شیب لایه بندی آن سنگ است. بدترین وضعیت زمانی رخ می دهد که شیب لایه بندی در جهت شیب شیروانی یا حفاری باشد. در سنگ های رسوبی صفحات لایه بندی مناطق ضعف سنگ محسوب می شوند و امکان شکست در آنها وجود دارد. در سال ۱۹۶۳ زمین لغزه ای (Landside) عظیم در مخزن سد ویونت (Vaiont) واقع در ایتالیا اتفاق افتاد که تا حدودی به این دلیل بود که شیب لایه بندی در جهت مرکز دره بود.

زمین لغزه در سد ویونت

به علت این زمین لغزه، حدود ۲۶۸ میلیون مترمکعب سنگ در عرض ۲۰ الی ۳۰ ثانیه وارد مخزن سد گردید و موجب جابجایی تقریباً نصف آب مخزن شد. امواج ایجاد شده در اثر این جابجایی باعث کشته شدن بیش از ۲۰۰۰ نفر در روستاهای بالا دست و پایین دست سد شد.

ساختن تونل و یا معادن زیرزمینی در داخل سنگ های رسوبی تحت تاثیر سنگ شناسی (lithology) وساختار (جهت گیری لایه ها) می باشد. جایی که چینه شناسی سنگ های رسوبی شامل لایه هایی افقی یا کم شیب باشد، پیش بینی اینکه در طول مسیر تونل با چه نوع سنگ هایی مواجه می شویم نسبتاً آسان است. دشواری ها در مناطقی نمایان می شوند که ساختار پیچیده تر باشند.

سنگ های رسوبی که به خوبی سیمانی شده اند (دانه های آنها خوب بهم چسبیده اند) عموماً برای پی سازی اکثر ساختمانها مناسب می باشند. مشکلات خاصی در مورد سنگ های آهکی و رسوبات تبخیری رخ می دهد چرا که این سنگ ها در جریان آب های زیرزمینی قابل حل هستند. خاک ها و سنگ هایی که بر روی حفره های زیرزمینی که در اثر انحلال شیمیایی ایجاد شده اند قرار دارند ممکن است به درون این منافذ و فضاهای خالی ریزش کنند و به ساختمان هایی که بر روی سطح آنها ساخته شده اند صدمه بزنند و یا آنها را به طور کلی تخریب کنند.

همین پدیده برای معادن زیرزمینی که در عمق کم و نزدیک به سطح زمین ایجاد شده اند مشکل ایجاد می کنند. سدها و مخازن طبیعی نیز دارای محدودیت های مشابهی هستند. نشت آب نیز ممکن است در طول صفحات لایه بندی و یا در میان حفره های ناشی از انحلال سنگ اتفاق بیفتد.

مانند سنگ های آذرین، مشخصات مهندسی سنگ های رسوبی تحت تاثیر پدیده های زمین شناختی است که مدتها بعد از ته نشینی رسوب اتفاق می افتد. استحکام می تواند از طریق تراکم و سیمانی شدن افزایش یابد. در مقابل، سنگ های رسوبی ممکن است در اثر هوازدگی تضعیف شوند. خصوصاً شیل ها هنگام قرار گرفتن در معرض آب و هوا مستعد تجزیه شدن به کانی های رسی هستند. این تغییرات نسبتاً سریع، می توانند موجب ایجاد مشکلاتی در حفاری ها و تاسیسات شوند.

درزه ها و شکاف هایی که در اثر رویدادهای تکتونیک در سنگ ایجاد شده اند نیز در تغییر رفتار مهندسی یک توده سنگ رسوبی اهمیت دارند. گسل ها و شکستگی ها علاوه بر این که گردش آب در میان توده سنگ را میسر می سازند به اندازه قابل توجهی باعث تضعیف توده سنگ می شوند.